

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Temperantia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Nam sicut nos a testa testudinem sic Græci ὄστrea δότω τῶν ὄστρεων, id est, ostreas a testis dicunt.

Piscatore igitur Petro opus est, qui nos aut scopulis avulsos, aut, de imo maris fundo erutos, Affer-
tori nostro littora reviventi, penitentia prunis asfos in escam apponat: ut ita absumpti in ipsius Di-
vinitatis amplexu, ad sublimioris vitæ confortia transeamus. Quod vero testam Ostrea pro pelle ha-
bent, quæ sine eorum interitu auferri non potest, eorum sunt hieroglyphicum, qui nec squamas i-
gnorantia deponere possunt divinis admonitionibus quantumlibet instituti, nec cultum spiritus
suscipere patiuntur: qui quidem, ut Hierosolymitanus Hefychius ait, etsi in mari Baptismatis inve-
niantur, etsi in fluminibus Penitentia: abominabiles tamen sunt, cumque vitam fortiti sint in sacri
lavacri tinctura, vocationem tamen regenerationemque corruperunt, dum neque pinnulas, neque
squamas inducere procurarunt, sublimem videlicet vitam, cognitionemque divinorum, quæ coe-
lestis est: sed obccæcato corde in ignorantia voraginibus detinentur, & propterea in his, qui squa-
mas habent nequaquam adnumerantur. Quare Paulus fornicatorem, avarum, idolis ferventem, ma-
ledicum, ebriosum, detractorem, legum bonorumque morum corruptorem, à fratrum commercio sub-
movet. Ostrea enim hæc sunt, & id genus reliqua, quæ sine squamis & pinnulis esse deprehendantur.

DE LOCUSTA. CAP. LIII.

Pisck, in-
quam, ex
genere cru-
staceorum.

Locusta quid juncta Polypo significaret, eo loco declaratum, ubi Polypi significata recensuimus.
Quid vero ipsa per se significet, nunc dicendum.

SEDITIOSUS. CAP. LIV.

Sic enim
Hesiodus.

Popularis seditionis studiosum hominem significare qui volunt, Locustas duas marinas sese in-
vicem incurstantes pingunt: videre enim est sæpe universas, tamquam gregis collegium celebra-
re, dimicare interim inter se cornibus Arietum modo, ac mutua flagellatione invicem ferire, &
genuinum est civibus, inquit Pindarus, invicem invidere.

TEMPERANTIA. CAP. LV.

—Ἐπιδοῖ
τε ἰσχυρὰ
γείτων,
amulus est
vicinus si-
cino.

Quoniam vero incidimus in Locustam, nominis adducti similitudine, quid per terrestrem etiam
significaretur, explicabimus. Ophiomachum, quem alii Stellionem interpretantur, nos terre-
strem Locustam esse comperimus. Per hanc Ægyptii modestiam, temperantiam, atque continen-
tiam intelligebant: quippe quæ nequitia virtutes opposita sunt: ea siquidem Serpentem oppugnat,
voluptatem quippe terræ prorepentem allidit. Ipsa autem crura habet, quæ corpusculum alte tol-
lant humo, à terraque interim eorum innixu resiliat, & feratur in sublime, collisoque Serpentis ca-
pite intellectu proximior fiat, qui quidem terrenis obrepere nescius, ab iis disjungi abalienarique, as-
sidue meditetur. Non dissimulabo hic sacra lectionis locum, de Præcursoris victu, quem constans si-
ma est Locustis vesci soletum, ἡδὴ τῆς ἀκρεΐδας ὁ ἀεὶ δέουσθαι, καὶ μὴ τῆς ἀγροῦν. Sunt qui ab Locu-
starum campestrium intellectu abhorreant, cauliculosque herbarum nescio quos, quod eodem illi
nomine nuncupentur, pro animali comminiscuntur, quibus noster ille veritatis Præcursor velcetur.
Atqui Diodorus, & alii authores gravissimi, populos in Æthiopia quosdam agnoscunt, qui non
alio quoquam cibo utantur, quam Locustis, ob id Acridophagos appellatos. In India quoque gen-
tem, quibus Manprorum nomen Clytarchus & Megasthenes dederunt, Locustis ali Agatharchides
& alii prodiderunt, trecentosque eorum vicos annumerant. Est autem hæc viridis, & prioribus pe-
dibus longissima, usque admodum gracilibus, quos motat assidue. Manifestissime vero in hoc Præ-
cursoris cibo Locustam animal agnoscit Adamantius, dum undecima in Lucam homilia dicit: Nos
habuit domesticum mel, & humana diligentia percolatum, sed sylvæ sive, minus quippe jucundi saporis: ut
pote qui eo ad vitæ tantum usum & necessitatem, non ad delicias uteretur, ex aliis vero non grandis pro-
pingue ullum, quo se liberius invitare posset: non acris volam, quæ cibum praberet delicatorem: sed exi-
guum admodum volvere, quod vix à terra surgeret, saltitaretque potius quam volaret. Qui plura quart-
tamus? constanter afferitur, Locustas ejus fuisse cibum, parvulum animal, & illi satis mundum.

Ue Suidas
& quidam
alii.

FAMES. CAP. LVI.

Sunt qui per hujusmodi Locustam famem intelligant: propterea quod magnam satis inferant
Scalmitatem, cum agminatim innumerabili aliquando multitudine congregatæ segetes invase-
rint.

